НОВА ЗОРА

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО

www.zora-news.com
София
Година XXVIII
(XXXVI)
Вторник,
4 март 2025 г.
брой 9
Цена 2 лв.

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

ПРОДЪЛЖИТЕЛ НА В. „ЗОРА“, 1990 Г. – 1996 Г.

Г. С. Раковски: ***„Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини!“***

ДЪЛБОЧИНАТА НА КАТАСТРОФАТА

Станислав БАЧЕВ

Трудно е да се пише и говори вече, защото присъства въпросът дали има смисъл. Има - заради децата ни и бъдещето им в тази държава. Заради това си струват усилията да се работи за нея. Не заради егото, а заради това да се остави подреден и защитен българският дом.

Тази цел в момента е твърде далечна, а задачата да бъде изпълнена става все по-трудна с всяка изминала година. Всяка година може да бъде определена като нашата най-ниска точка, за да може да бъде достигната още по-дълбока през следващата. Нашата национална катастрофа има множество нива надолу.

Посочвал съм и друг път, не един, а многократно - както в статии, така и в медийния ефир, че основният, големият проблем е **демографската катастрофа**. При това - във всяко нейно измерение - от срива на раждаемостта през всяка следваща година до нарушаването на баланса на населението в отделните области на държавата, обезлюдяването, но и промяната на етническия облик (включително чрез изкупуване на българска земя от чужденци). Обратната страна на раждаемостта е смъртността на народа ни и заплахата от предстоящата неспособност на държавата да се грижи за своите възрастни граждани.

На стр. 2

Общата ни памет е непоклатима

Н. Пр. Елеонора Митрофанова, посланик на Русия в България, за свещената за българи и руси дата 3 март - деня на Освобождението на България от османско иго

– Винаги се отнасяте с уважение към 3 март. Споделете плановете си за този ден с нашите читатели?

-Трети март е значима дата в нашата обща история и, разбира се, ние не можем да останем встрани, дори и да не сме поканени на официалните тържества. Това е денят, увенчал с победа борбата на Руската императорска армия и българското опълчение за свободата на България. И въпреки че Санстефанският идеал така и не беше осъществен поради позицията на Великобритания и Австро-Унгария, датата на мирния договор остава свещена не само за българските граждани, но и за нас.

Тази година отново не получихме покани за събития с участието на държавни представители. Заедно с нашите сънародници и наши български приятели ще поднесем цветя на **Паметника на свободата на Шипка и на монумента на император Александър II** в центъра на София. Политическите обстоятелства не са в състояние да залитат общата ни памет.

– Българският народ в голямата си част искрено би се радвал да ви види като представител на държавата, наследница на Руската империя, до президента на страната на 3 март на Паметника на Шипка. Кога смятате, че това ще стане отново възможно, и какво трябва да направят Русия и България за това?

От наша страна няма пречки за това, ние не сме инициирали прекратяването на официалните контакти – така са решили вашите власти. Ние винаги казваме, че е важно да се говори, дори когато позициите не съвпадат – както показа неотдавнашната среща на високо ниво на руската и американската делегация в Саудитска Арабия.

Да не се споменава Русия при честването на годишнината от Освобождението от османско иго е предателство към истината, неуважение към хилядите руски воини, дали живота си за свободата на братския български народ. Радвам

се, че част от българския елит разбира това.

– Ако погледнем картата на Европа, ще видим, че културно и цивилизационно тя е разделена на две части: източната част – православна и говореща предимно славянски езици и използваща кирилица – и западната част, където говорят езици от латински и немски произход, пишат на латиница и изповядват католицизма. От гледна точка на китайската теория за Ин и Ян двете части са неразривно свързани и образуват едно цяло, но в момента Западът воюва срещу Изтока. Какво трябва да се случи, за да заживеят двете части отново в хармония?

-Не бих се съгласила, че в рамките на Европа може да се говори за цивилизационно противопоставяне между западната (католическата) и източната (православната) част – все пак и България е предимно православна, но ясно се е изправила срещу Русия. По-уместно би било да говорим за **демонизирането на страната ни, отприщено от колективния Запад** (ЕС и НАТО), макар с някои изключения – все пак и в рамките на ЕС има държави, които се придържат към по-балансирани и конструктивни подходи.

Концепцията за хармония в международните отношения е много условна – по-важен е балансът на интересите, желанието да се вземат предвид притесненията на другия и търсенето на допирни точки. В това отношение рецептата е проста: **необходимо е да се осъзнае, че ескалирането на конфронтация води само до увеличаване на шансовете за взаимно унищожение на нациите, а не до техния просперитет.**

Обнадеждаващ знак са стъпките, инициирани от президента на САЩ Доналд Тръмп за **възстановяване на доверието между Москва и Вашингтон**. Да се надяваме, че и ръководството на страните от ЕС ще стигне до извода, че Русия не е заплаха, а равностоен партньор, чиито интереси трябва да се зачитат.

27 февруари 2025 г.
Epochtimes.bg

ISSN 1310-8492

ЗОРА Е !

ДЪЛБОЧИНАТА НА КАТАСТРОФАТА

От стр. 1

Демографският проблем извежда едновременно като предпоставки, но и като функции всички останали проблеми – погрома в образованието, катастрофата в здравеопазването, пазара на труда и това, което е не по-малко важно, защото оттам се насочва посоката - обществените и политическите отношения. Това е върхът, който включва обществената среда и политическата прослойка.

От изброените ще започна отзад напред –

ОБЩЕСТВЕНАТА СРЕДА И ПОЛИТИЧЕСКАТА ПРОСЛОЙКА

Обществената и медийната среда е напълно опорочена и съзнателно принизявана, като вече се достига до състояние да няма нужда от съзнателен акт на това принизяване, защото масово нивото е отвратително ниско. Антиселекцията постигна своето. **В националните телевизии гостите масово са неадекватни на времето. Изпъкват тяхната посредственост и ниско ниво, което обаче ги прави удобни, търсени и допускани до екрана.**

Нивото на аналитичните и публицистичните предавания е напълно изравнено с нивото на увеселителните, които на практика са един и същ продукт с различни лица и заглавия. Нивото на аналитиката и публицистиката е с нивото на *„Ергенът“*, чието излъчване сега продължава.

Повечето от големите медии на практика помагат за задълбочаването на катастрофата и спиралата от кризи.

Неслучайно инстинктът на зрителя и читателя е да търси алтернативи, за да получава различна информация и различен поглед.

Обществената среда е тази, която разпространява гласа на политическата прослойка. Моята позиция е напълно последователна и още тук ще изведа заключението – **тази прослойка трябва да бъде сменена**, този антиелит трябва да бъде заменен с елит. И то елит, който планира децата му да останат в тази държава, защото само тогава може да се осъзнае отговорността пред бъдещето. Чудя се на онези, които са прости изпълнители и техните деца ще остават и ще живеят тук - наемниците в медиите, както и онези, които слугуват на политиците. **Те не осъзнават ли, че катастрофата е обща?** Та нали техните деца и внуци ще са наравно потърпевши с нашите. Дотам ли е стигнала посредствеността и неадекватността, за да се поощрява всяка продължаваща крачка по пътя на катастрофата? И то от същите, които ще страдат от нея?

КАК ВИЖДАТЕ БЪЛГАРИЯ СЛЕД 10 ГОДИНИ?

А след 20, когато и вие ще сте пенсионери, а вашите деца няма да могат да изработват вашите пенсии? И още нещо несмисляте ли, че същите тези ваши синове ще доведат при вас дъщерите на онези, които ще са взели всичко, което сега им създавате като

Няма по-тъжна картина от класна стая без деца

продукт пред очите? И че така антиселекцията на ценностите във вашите предавания ще е постигнала масовата антиселекция на едно цяло общество.

Да, един такъв поглед към обществената среда е необходим, защото дава по-трезва преценка за последствията в бъдеще от настоящите действия на всички участници в ерозиращите процеси на битието.

А сега към другите аспекти.

Болната тема е българското образование, резултатите от което се набиват в очи. Те са всеобхватни - антиселекцията вече се вижда не само сред учениците, а за всички, които участват в образователния процес - ученици, учители, ръководители и родители. Битката за пари при намаляващия брой училища, а те ще намаляват все повече през следващите години, води до това да не се генерира качество, което да позволи оцеляване. Атрактивността, която днес е водеща, е напълно противоположна на идеята за оцеляване. Аргументът, че тя носи пари, означава, че **вече сме в онази дълбочинна точка, в която не се говори за върхови постижения. А** *„върховите постижения“* **в настоящето не представляват нищо друго, освен легитимиране на посредствеността, представена като индивидуалност.** Старият световен ред си отива, но неговата уродливост в сферата на образованието вече е отгледала поне няколко осакатени випуски ученици в българското образование. Добре е все пак, че повечето от тях, които излизат образовани по този начин, имат вродени инстинкти, което в крайна сметка е надеждата за спасение.

Налага се да го повтарям и потретям, но почти никой не си дава сметка, че **през 2024 г. в България са родени само 50 000 бебета; че през 2022 г. те са били 56 хиляди.**

Да видим какво означават тези цифри.

В момента в България има **1826 училища, които приемат ученици в 1 клас.** Тази цифра включва всички начални, основни, обединени и средни училища.

В тези училища, които в настоящето се приемат за *„големи“*, се изграждат по 2-3 паралелки първоласи всяка година. Сиреч, разпределението е непропорционално нито по населено място, нито по регион в държавата. Всеки знае, че има предпочитани училища. Всеки знае, че през последните 20 години бяха закрити хиляди училища в почти всички села на България.

Концентрацията на прием в първи клас е най-голяма в София и най-малка в Северозападна, Южна и Североизточна България.

С това важно уточнение, което ще бъде включено впоследствие, може да се направи следният извод.

При 50 000 новородени и 1826 училища за тях след 7 години, когато ще бъдат първолаци, се падат по 26 ученици за всяко едно от тези училища в държавата. Тоест - по една паралелка първоласи във всяко едно училище. Не две, не три, а една!

Но това е средноаритметично, без да се взимат като фактори дали се отнася за областен град, за община, за село. Вторият много важен признак е в кой регион на България се намира това населено място. Още отсега е известно, че децата ще са най-малко там, където регионите са най-*"непривлекателни"*, а най-голяма концентрация ще бъде, както е и в момента, в столицата, в София.

Почти същото важи за новородените и през 2022 г.

ТОВА СА ТРИ НАБОРА.

Ако трябва да теглим чертата, ще получим като резултат най-тежкия извод за българската нация и държава.

В краткосрочен и средносрочен план (5-10 години) в държавата ще се наложи да бъдат затворени още стотици училища, защото няма да има достатъчно деца, които да учат в тях.

А стотици затворени училища поясняват и втората част на извода.

Това означава - стотици нови, напълно обезлюдени села, в които в момента има средищни училища, които събират децата от няколко села.

Второ - ударът ще бъде директен и върху всеки областен и общински град на България. Ако в момента във всяка област има средно по 10 училища, които приемат първокласници, след 5 години в повечето общини на дадена област няма да има достатъчно ученици, които да формират паралелки за първи клас. А тези училища, които се намират в областните центрове и в момента формират по 2 до 3 паралелки първокласници, след 5 до 7 години ще намалят първо до 1, а през следващия етап ще останат без. Във всеки областен град с изключение на София има между 5 и 6 училища, които са предпочитани за прием на първокласници. Изводът е, че за половината от тях няма да има ученици.

Обобщено:

В средносрочен план България ще трябва да затвори стотици училища, което е прекият признак за преминаването на точката на възврат.

Също означава, че докато София концентрира половината население, ние губим България. Губим я.

Това не е прогноза, а е закономерност, която се базира на вече създаден факт – 50 000, родени през 2024 г., и 56 000, родени през 2022г.

Но това дори не е най-голямата дълбочина на катастрофата, а само преходът към генералния извод.

Най-вероятно е тази тенденция да продължи и през 2025г. Това ще оформи демографската дупка, която вече създава огромен дисбаланс в населението, но и в територията.

Има още много, които изброих по-горе в текста - броят на работещите и на пенсионерите; качеството на тези, които работят, и тези, които тепърва ще стъпват на пазара на труда. Но млъкни, сърце. И аз спирам дотук.

В същото време политическата прослойка се готви да изтегли 17 млрд. лв. външен дълг, част от предстоящата спирала от все по-големи заеми през следващите 4 години.

Това означава, че финансовата ни система като държава вече е срината. Означава, че държавата вече не може да покрива пенсиите, освен ако не изтегли заем, с който да ги разплаща.

Тези хора, които в момента съставляват парламентарната политическа прослойка, и управляващото мнозинство не мислят изобщо за всичко, което написах дотук, но те нямат капацитета и да го осмислят. А ако го осмислят, нямат качествата

, да разрешат проблема.

Има и един отделен аспект, който очертава цялата рамка и който задава посоката.

ТОВА Е ГЕОПОЛИТИЧЕСКАТА РЕАЛНОСТ

Тук ще се спра съвсем накратко, тъй като целта на тази публикация не е да се фокусира върху международните отношения.

Първо. Светът вече е променен. Светът е многополюсен. Предстои легитимацията. Тази легитимация преминава през оформяне на редица от договори. Дали тяхното подписване ще се случи в близките месеци, или ескалацията ще продължи, докато се достигне връхната точка на залозите, все още е неясно. Но че тази *„върхна точка“* няма да дава друга алтернатива, освен договаряне, е сигурно. В крайна сметка ще има договори. **Никой никого няма да унищожава. Целта винаги е била и ще бъде преразпределяне на сфери, ресурси и пазари.** Това съм го развил обширно в моята книга *„Параметри на Постамериканския световен ред“* преди 5 години. И много по-нашироко след това в *„България в Голямата игра“*. И все още го твърдя. Нали стана вече модерно да се повтаря.

Второ. Тази световна война, независимо дали ще приключи сега или след година или две, беше загубена от САЩ. Това е важно уточнение, защото много хора в момента приписват на **Доналд Тръмп** гениалност и миротворчество, а това е твърде преувеличено. Истината е, че цял комплекс от фактори принудиха САЩ към договорка. Но ако **Доналд Тръмп** успее да преведе САЩ напред, преди да е премината още една критична точка –това би било постижение, поне докато започне нов етап от противопоставянето. Защото противопоставяне винаги ще има. Войната се печели на фронта, винаги в историята е било така и винаги ще бъде. **С тази разлика, че в тази световна война фронтът не е само физически, а е съставен от множество фронтове на различни нива - икономическо, социално, военно-стратегическо, и - цивилизационно.**

На конференцията в Ялта САЩ бяха победител ведно с СССР. И това, че са победител, е напълно неоспоримо и на практика се вижда дори в целия културен ред, в който все още живеем. Но сега сме съвременници на това, че САЩ губят играта. Това, което в момента се случва, е контрол на щетите, които за тях самите в краткосрочен план трябва да бъдат най-малки и при все това да извлекат възможно най-големи преки печалби.

Настоящите договори и степента на сигурност, която те ще осигурят, ще са особен синтез между принципите на Вестфал и Виенския конгрес. С тази разлика обаче, че *„концертът“* вече няма да бъде *„европейски“*.

Трето.

ЦЕЛТА НА РУСИЯ

никога не е била просто неутрализиране на Украйна и присъединяването на територии, а промяна на световния ред и архитектурата на сигурност. Това означава, че предстои подялба. Но докато няма подписан договор, залозите вървят и само един знае кой държи асата.

Четвърто. Истински нов световен ред може да бъде установен тогава, **когато бъде променен културният модел.** Ако Москва и Вашингтон се разберат сега и ако Москва направи отстъпки както за дедоларизацията, така и във финансовата сфера, означава, че на културно ниво все още няма алтернатива. Това е най-трудната, но и най-дългосрочната част.

Въпреки загубата има един важен детайл. Много хора залитаха и ще сбъркат, когато се надяваха на игра с краен резултат. Преди година говореха за разпад на САЩ, след това започнаха да говорят, че техният модел вече е в миналото. **Подценяването на САЩ е грешка. Голямата игра продължава, а постамериканският световен ред означава, че трите държави в основата могат да намират в различно време и ситуационни конфигурации на партньорство и противоборство, но е важно да са стабилни.Както се казва ,помагаш на врага, за да го има. Стабилна основа на трите държави означава стабилен ред нагоре в етажите на влияние.** Този извод е поместен на стр. 134-135 от моята книга *„Параметри на Постамериканския световен ред“*. Написано е преди 5 години. Не ме ласкае ролята на провидец, защото по-важното е, че тези 5 години са безвъзвратно пропуснати за България.

А за държавата ни е важно как ще влезе в новото преразпределение и кой от етажите на влияние ще бъде определящ за нас.

Нашите неадекватници не осъзнават това, но дори да го осъзнават, те не са в състояние нищо да направят. Закопали са се в зависимости едновременно към Вашингтон, към Лондон, към Берлин и към Брюксел. **Сметката обаче ще я плаща цялата държава. И никой няма да ни пита какво искаме. Вижте Ньой, на народностно ниво все още плащаме психологическата му цена.** Но в сравнение с Ньой положението днес е по-неудържимо. Политици от онези поколения притежаваха една характерна черта, която отсъства при настоящите ни управници: **достойнство и чувство за дълг!** Тези качества, без възможност за възстановяване, са съвсем неприсъщи на повечето днешни политически говорещи глави.

Именно заради това са необходими хора, които с чувството за дълг, чест и достойнство ще трябва да осигурят на България влизане в новия световен ред. При това с най-малко щети. Като се полага за всеки път пряк на реката на времето, ще е необходим мост. С безгръбначие обаче мостови опори не се градят. Мъдрият би казал, че животът е мост, по който минава пътят и на царя, и на бедняка. Бедната България! Тя е мостът, заради който трябва да се борим и да живеем. Дълго ще вървим. Но трябва все пак да се постави началото на излизането от националната катастрофа. **Днес повече от всичко имаме нужда от взрив на волята, преди да е станало твърде късно.**

ВИНОВЕН ЛИ СЪМ?

Недялко НЕДЯЛКОВ

Виновен ли съм, че искам да се върна на този площад? Че обичам този град, този народ, тази култура? Че от малък на нощното ми шкафче са разказите на Чехов, романите на Достоевски, че знам Пушкин наизуст, че слушам Чайковски, че съм закърмен с филмите на Михалков, Кончаловски, Тарковски и Рязанов?

Че в училище и у дома ме възпитаваха в любов към Русия, която ни освободи от петвековно турско робство? Че баща ми изнасяше рецитали с Булат Окуджава, а в колата слушахме песните на Висоцки? Че плачехме на „Белоруската гара“? Че от сърце, не по задължение, поднасяхме венци пред паметниците на падналите в битката срещу фашизма съветски воини?

Това прави ли ме копейка и путинист?

Виновен ли съм, че изпитах емоционален потрес, когато забраниха руските медии и спряха самолетите от София до Москва и Петербург?

Заради една чужда битка? Заради касиера на Байдън - Зеленски? Заради комисионите от оръжейните сделки и хуманитарната „помощ“? Заради грантовете от Сорос?

Време е тази лудост да спре. Москва не вярва на сълзи.

Борисов, като иска, да си държи украински байрак в офиса, но, ако обича, да не превръща мен и семейството ми в мишени в една вече изгубена световна война, както и в заложници на гузната си съвест.

Най-тъмно е преди зазоряване

Страхил Ангелов

Войната е твърде сериозно нещо, за да бъде оставена на лакеи и клоуни!

Макрон набързо се преобу и след хладния прием във Вашингтон обяви, че войната срещу Русия, която той и европейските му съюзници много държат да продължат да водят, е към края си.

Скоро **Борисов и Зафиров** ще разберат, че са сами - други няма, но ще бъде късно.

Забелязвате ли **изолацията, в която изпада Европа,** и по-точно тази част от нея, където все още управляват лоялни към Брюксел марионетки? **Урсула и Калас** не ходят никъде освен в Киев при Зеленски, а и никой не посещава и не се среща с еврокомисарите в Брюксел. В последните месеци няма нито едно посещение на високо ниво, нула. Никой не желае да общува и да се асоциира с победените, със загубилите войната, със затъналите в злоба и ярост дехуманизирани девианти.

Това не е случайно. Няма сериозен световен лидер, който да има какво да си каже със станалите абсолютно непотребни комисари в ЕС. Самият съюз вече не представлява интерес и ако все още се води някакъв диалог, то той е с представители на националните държави членки.

България, управлявана от опортюнисти и ренегати, които са седнали в скута на **Борисов и Пеевски**, е един от последните бастиони, ядрото на Урсулината колониална орбита.

Ситуацията е доста тягостна и мрачна. Пропагандата зове за война до дупка и хули Русия и всичко руско по най-махленски и просташки начин. Повтарят се опорките на розовите комисари, на които никой в света не обръща никакво внимание. Будят само съжаление и присмех.

Европа много прилича на **Мордор** от онзи филм с орките, и то когато силите на светлината вече почти бяха превзели свърталището им. Тъжна картина представлява Родината ни, поне за тези, които все още имат очи да видят, защото заслепените от Гьобелсовата правителствена пропаганда не са никак малко. **Управляват ни колаборационистите на киевския фюрер, който затри милиони! Хора без морал, съвест, достойнство и чест.**

Царството на Урсулите е към края си и както винаги е най-тъмно преди зазоряване - залива ни чудовищна информационна помия. Впрегнати и насъскани са възможно най-неприятните и отблъскващи за обществото личности, които надничат от всеки екран в домовете ни и сипят омраза и лъжи! **Мобилизацията на Соросовите подлоги е пълна в момента и всякакво друго мнение е брутално заглушено.**

Истината е, **че чакам Източния фронт да ме освободи. Това е!** Вече не го крия и всеки ден се моля за онези доблестни воини на светлината, които за пореден път освобождават света от тиранията, този път розовата. **За мен Русия не е агресор, а онази сила, която въздава справедливост и то с Божията ръка.** Това е усещането на мнозина, защото на народа вече истински му дотегна от тази гадост, от всички мерзости и низости, с които ни карат насила да съжителстваме и ни ги представят като съвсем логични и нормални неща, които нямат алтернатива. Пак гледаме на Изток и чакаме Дядо Иван... Историята има цикличен характер и се повтаря.

Умом Россию не понять,
Аршином общим не измерить:
У ней особенная стать —
В Россию можно только верить.

Фьодор Тютчев, 1866 година

ДЪЛБОЧИНАТА НА КАТАСТРОФАТА

Европа не може да издържи много дълго в състояние на противоречия със САЩ

Интервю на Валерия Велева с доц. Валентин Вацев

Валентин Вацев: Борисов има две седмици срок да установи контакт с Тръмп или изпада от влака на историята

В Европа са обърканите, а нашите са решили, че най-безопасно е да бъдем безрезервно верни на Урсула фон дер Лайен, което е липса на способност за предвиждане. В партията на Борисов политиката се определя от Демократическата партия на САЩ.

Големите геополитически ветрове духат от Москва, Вашингтон и Пекин в една посока и който ги усети, ще бъде победител. Боя се, че Борисов няма да бъде сред тях, ако продължи да действа по този начин, както досега. И тогава ще бъде на разположение на своите противници, които ще изпълзят от дупките, а той вече няма да има защита, няма да има геополитически ветрове, които да духат в неговите платна. Но, подчертавам, Борисов все още има малко време да свърши това, което трябва.

Това казва в интервю за Епицентър.бг геополитическият анализатор доц. Валентин Вацев

Валерия ВЕЛЕВА

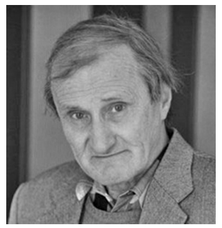

Валентин ВАЦЕВ

Валерия Велева:

- С идването на власт на Тръмп светът се развива с бясна скорост. Новият американски президент наложи такова темпо на решаване на геополитически въпроси, каквото не сме виждали досега. Как реагира българското общество на действията на Тръмп, на обрата в световната политика, на новите геополитически процеси, доц. Вацев?

Валентин Вацев:

- Тези, които трябваше да са уплашени от Тръмп, ги бие истериката, бъркотията в държавата е голяма. Другите - не се интересуват.

- А партийният елит как се държи? Влиза ли в релсите на световната политика?

- Борисов е много затруднен, защото не знае как да се ориентира. Германия му беше стратегическият съюзник и още има шансове да е такъв, но пък САЩ са вече на друг акъл. Борисов сега ще осъзнае, че връзката с германската политическа система беше възможна за него, защото нямаше противоречия между САЩ и Германия. Сега те вече са факт и той още не е решил какво да прави. А в такива случаи има едно правило - стратегия без тактика е дълъг път към победата. А тактика без стратегия, тоест хитруване на дребно, е паника преди катастрофата. Борисов е много притеснен, още повече, че Мерц евентуално ще смени линията.

В БСП пък живеят с мисълта, че са най-хитри от всички. Зафиров се опитва да намига с двете очи в две различни посоки. Но това е старо изкуство на БСП - да се направиш на умряла лисица и да се скриеш под масата. Зафиров се надява нещата от само себе си да се наредят, но това по-скоро няма да стане. Той още не е публикувал състава на Бюрото си. А чрез Бюрото Зафиров трябва да пусне сигнали към обществото, към чуждбина какво мисли да прави. БСП имаше шансове от атлантическа партия да стане континентална, но това стои само на теория - никой не се интересува.

Двете ДПС-та също не се интересуват много, но Пеевски като умен човек знае, че Шаро в мъгла не лае, и в момента изчаква къде ще свърши истериката на Борисов.

- Като се наблюдават българските телевизии и националното радио - те имат една основна линия - от сутрин до вечер бой по Тръмп, някои дори си позволяват и обидни квалификации. Гледайки ги, новата американска посланичка може да си направи извода, че това е официалната българска политика и така да бъде представено във Вашингтон. Възможно ли е това?

- Да, така е, но всичко това става с характерното българско политическо намигане.

- В смисъл?

- Смята се, че Демократическата партия е загубила властта в Америка, но държи властта в Европа. И затова у нас се следва най-безопасната линия - да сме безрезервно и беззаветно верни на Демократическата партия на САЩ. Това се демонстрира от сутрин до вечер по нашите медии с надежда да ни се размине. Няма да ни се размине, защото конфликтът между републиканци и демократи и в САЩ, и в Европа ще се задълбочава. На този етап Тръмп все още не е победил напълно, но той е във възходяща линия. В Европа са обърканите, а нашите са решили, че най-безопасно е да бъдем безрезервно верни на Урсула фон дер Лайен, което е липса на способност за

предвиждане. Това е опит да се замени стратегията с тактика.

- А не трябваше ли досега Борисов, верен на усета си на политическо животно, да направи лек завой към Тръмп? Още повече че двамата имат основа за възобновяване на контактите.

- Много отдавна Борисов трябваше да се опита да направи контакт с Тръмп, да прояви интерес. Технически това можеше да стане през Орбан, който на драго сърце щеше да го свърже, и да съобщи на Тръмп, че неговите аргументи в България се приемат насериозно и се разглеждат искрено - просто да му покаже лоялност в новата обърканата геополитическа ситуация, не да му целува ръка, а да покаже приятелско отношение.

- Но нашата официална политика е свързана с Европа, а пък Европа е в конфликт с Тръмп заради Украйна. Как да решим ние това сложно уравнение, така че да е в наша полза?

- Големият проблем на Европа е, че нито една европейска страна не може да прави геополитическа схема. Геополитиката е в Америка. Трите основни геополитически центъра - Пекин, Москва и Вашингтон, в момента духат в една и съща посока. В ЕС са тежко обърканите и не знаят какво да правят и в тази ситуация нашите са решили, че трябва да декларират беззаветна вярност към Украйна. Това е опит да се скрием под юргана, докато бурята отмине. Няма да отмине.

Европа не е субект на геополитическа воля. Европа не може да издържи много дълго в състояние на противоречия със САЩ.

Няколко десетилетия Европа решаваше социалните си проблеми и направи чудесни социални системи за защита, но през цялото време сигурността на Европа беше заплащана от Вашингтон. Накрая дойде рижавият сервитьор със сметката и настана вой. Дори и да го нямаше Тръмп, в един момент Америка щеше да попита за сметката. Тръмп е бизнесмен и иска уредени сметки. Ами предложи му нещо! Вместо това в Европа се чудят как да го засегнат.

- И ние пак сме от губещата страна на историята?

- Абсолютно! А можеше да бъде иначе. Можеше да се каже на Тръмп, че България е готова за размисъл във всички посоки, че България е готова да разбере особеностите на новата геополитическа ситуация, и това можеше да стане в един разговор между Борисов и Тръмп. Но за тази цел Борисов трябваше да излезе от скобите на Дани Митов и на Томислав Дончев, който е умен човек, но е демократ. В партията на Борисов политиката се определя от Демократическата партия на САЩ. Това нямаше да има значение при старото положение. Но при сегашната ситуация това не върви. Аз съм виждал пред очите си политик, който не разбира ситуацията и се проваля. Аз бях свидетел на един такъв министър-председател, който престана да разбира за какво става дума и се провали.

- Имате предвид Жан Виденов, нали?

- Да, Жан престана да разбира смисъла на ситуацията, продължи да упорства и да удря стената с юмруци. Накрая стената не поддаде, той поддаде. Сега сме свидетели как цяла седмица Бойко Борисов не разбира за какво става дума. Той има не повече от две, максимум три светли седмици да направи контакт с Тръмп и да му обясни, че България оценява сложността на ситуацията и е много заинтересувана от победата на Тръмп в мирните преговори с Москва. Но за тази цел трябва да имаш мъжки характер, а нашият е обърканите, изморен, депресиран и не знае какво да прави. И изпада в истерика.

- Ако продължи това наше снишаване, какво ни очаква?

- Много неща ще станат. Борисов ще загуби контрол над партията си.

- Моля! Как ще стане това?

- Със засилване на факторите вътре, които са под влияние на Демократическата партия, ГЕРБ ще загуби интегритет, вече няма да може да формулира нови решения на новите проблеми. България ще остане в опашката на историческите промени. Ние и сега сме там, но тогава вече ще се подпишем под позициите си. Сега е моментът на съдбовен избор. Българският управленски елит трябва да избира между стратегия и тактика. И те избират тактически решения без мисъл за стратегическо развитие занапред. При това положение губиш политическата инициатива и стигаш до момент, в който се питаш какво да правиш. Борисов ще почне да пита Мерц какво да прави, след това ще пита Маркон - те няма да му отговарят, защото ще го възприемат като един досадник. Още повече че контролът на Демократическата партия над Европа отслабва.

Европа много отдавна не е единен интегрален монолитен обект, евроатлантическата солидарност се е пропукала. Едни държави на ЕС са откровено с

Блокирането на ЕС предстои...

Сега е подходящият момент за *„отмяна“* (това е любимата им дума) на брюкселската бюрокрация и структурите на ЕС. Да се игнорират напълно и да бъдат хвърлени *„в най-дълбокия кладенец“*. Тук позициите на САЩ, Русия и Китай съвпадат напълно. Нека си припомним с какви *„почести“* Китай прие Урсула, подлагайки я на проверки за сигурност на летището на общо основание и не показваци ни най-малко уважение като към висш политик. Китай има интерес да работи с немски или френски компании, но какво общо има тук Урсула? Коя е тя?

Тръмп също активно игнорира всички тези райхскомисари, той дори не ги забелязва. И ако изведнъж от Брюксел започнат да се чуват гласове за възможността за някакъв *„диалог“* с Москва, ако изведнъж ги засърбят ръцете да се обадят в Кремъл, просто ще бъдат блокирани. Сега е идеалният момент да се изолира европейската бюрокрация от останалия свят.

Проблемът с ЕС е, че през последните двадесет години те изградиха идеалната бюрокрация от най-лошия съветски тип. Система, в която е фундаментално невъзможно да се вземат каквито и да било важни решения, които изискват нечия отговорност. Целта и същността на бюрокрацията е да удави всеки въпрос, дори и най-простият, в блатото на безкрайни консултации, обсъждания, съгласувания и одобрения. Разбиват всяко решение на хиляди малки решения, всяко от които ще бъде толкова незначително, че

Фиаското на Макрон пред Тръмп.

дори няма нужда да се изпълнява. И ако някой се заеме да го приложи, то ще бъде неефективно или неправилно. И няма кой да потърси отговорност от никой за това.

Проблемът на ЕС сега не е, че въобще не могат да изпратят войските си никъде. Проблемът е, че те не могат да вземат дори решение за това. Нито за въвеждането им, нито за невъвеждането им. Могат да провеждат куп срещи на високо равнище, конференции и консултации, могат да дадат дузини интервюта, могат и да снимат (много обичат да ги снимат като пубери). Но за вземането на решение – пълна парализа.

Вземането на всяко сериозно дългосрочно решение изисква лидерство и авторитарност от човек, който има силата и волята да поеме отговорност за него. В ЕС такива хора няма и приемането на такива решения е напълно изключено. Структурите на ЕС са подходящи само за изпълнение на външни инструкции и по своята същност не са в състояние да действат независимо. Макрон и Олаф са най-ярките примери за такава детска безпомощност.

Време е да се награди Макрон с някакъв руски медал, може би дори със *„За заслуги към отечеството“*... 3-та степен. **Той направи много добро за Русия, в смисъл, че не можеше да направи нещо особено вредно. Каквото и да докоснеше, то се сриваше.** Неотдавнашната *„среща на върха на можещите и желаещите“* (да помогнат на любимата им Украйна) в Париж веднага се превърна в сборище на неспособните и съмняващите се.

Връщайки се към началото, ще повторим, че в света не останаха държави, които да искат да изградят каквито и да било отношения с това брюкселско блато или по-скоро лепкаво желе. Европейските комисари са обект на отвращение в Близкия изток, Далечния изток и отвъд океана. Така че сега е удобното време Тръмп просто да блокира всички брюкселски номера на телефона си и да включи бутона за пълното им игнориране. След шест месеца повечето европейски държавници просто ще забравят пътя към Брюксел, страхувайки се от опозоряване.

Европа има много проблеми, но няма да ги реши, докато не се отърве от раздутата бюрокрация, която оплита ръце и крака, която е откъсната от реалността и е заменила обслужването на страните от Европа с обслужването на световното задкулисие. Доналд Тръмп сега се опитва да премахне тези връзки и в този маршрут е спътник на Русия. Той има своите сметки за разчистване с европейските бюрократи, Русия има своите, и тук няма противоречие.

Трябва да се изчака целият този креслив птичи пазар да се промени. Игнорирането и изолацията ще доведат до много бърза смяна на лидерите в европейските страни и непременно ще дойдат хора, способни да направят поне нещо.

От ФБ чрез
Светослав Атаджанов

Европа не може да издържи...

Тръмп, други гледат с надежда към Тръмп, трети са готови в движение да се преоблекат, ние сме в групата на вечните украинисти заедно с Франция, Англия и Германия, които ще бъдем поставени в изолация от американските инициативи. Унгария, Словакия, Италия вече вземат вярната посока. Но това не е нещо ново при процеса на разрушаване на социаллиберална консенсус в ЕС. Вече го няма! Социаллибералните формации вече ги няма на власт в Европа.

Другото, което се случи - нарасна противоречието между националните регионални елити и централния елит на бюрократите в Брюксел, който никой не го е избирал и той става все по-малко легитимен. И затова европейските бюрократи са принудени да потискат все повече и повече свободната воля на европейските народи. И накрая трябваше да дойде американецът и да им прочете лекция по човешки права и демокрация.

- И те скочиха!

- Да, вместо да се замисли, че американец идва да ги поучава, европейският елит реши да се ядоса. И сега се самонавиват - как се ще оправим без Америка. Без Америка Европа няма да се оправи! Европейският съюз не е правен да се оправя без Америка. ЕС е правен по американски схеми. И като човек, който преподава повече от 20 години история и теория на европейската интеграция, ви казвам, че ЕС е правен по американски замисъл и вдъхновение.

- Е, какво ще правят умнокрасивите у нас, които призовават да не пием кока-кола и да не купуваме американски стоки?

- Да, да! За разлика от мен вие много време и внимание отделяте на тях. Това е изчезващата малка величина, която много скоро ще си отиде. Това е особеният манталитет на по-богатите квартали на София, които са исторически обречени. Не си струва да се занимавате с тях.

- Обезпокояваща картина за бъдещето на Борисов и на страната начертахте, доц. Вацев.

- Да, и проблемът е в Борисов. Не защото ми е таен братовчед, а защото той е доайен на голямата българска десница и аз бих бил заинтересован той да бъде в час - да прави рационални сметки и изводи. А той ми се вижда тежко объркан. От известно време насам той е все недоволен - все се оплаква, все нещо не му харесва: трябвало той да бъде премиер, пък не можеше, трябвало ген. Атанасов да стане председател на парламента, пък не стана. Борисов непрекъснато поставя някакви условия - ако не мине еврозоната, аз ще скоча от гардероба… Непрекъснато показва сложна душевност. Аз съм заинтересован доайенът на голямата българска дясна партия, върху която стои грижата за политическата стабилност в държавата, да изглежда стабилен - той и партията му. Но действайки по този начин, Бойко Борисов ще се превърне утре в дестабилизиращ фактор. Самото решение да се хване с две ръце за Мерц и да не мърда оттам е недобро решение, не е помислено стратегически. Соросоидите около него го спъват. Миналата година Борисов имаше шанс да направи консервативен завой - сега вече е късно. Тази години той има шанс да направи разумно решение, а не да изпада в истерики и да осветява Министерски съвет с украинското знаме.

- А защо му давате две-три седмици, за да вземе правилното решение?

- Защото процесите по линия на американо-руските отношения се ускоряват. Преговорите вървят. Кремъл има интерес от дълги преговори, Вашингтон обаче иска къси и успешни преговори. Те ще се разберат с оглед на това да общуват непрекъснато. И отношенията им ще се задълбочават. Путин побеждава, защото той точно това искаше - още през 2022 година той изпрати Меморандум в Белия дом, който казваше - дайте да седнем и да говорим за големите неща.

- Да, те вече заговориха за големите неща, започват да обсъждат големи икономически сделки.

- Ами, разбира се! Истината е много проста - Тръмп иска бизнес и Путин му дава бизнес - колкото искаш, ще получиш и даже малко отгоре, предлагаме ти всички инициативи за бизнес отношения. Путин иска друго, но ако условията да постигне това друго, са бизнес отношенията с Тръмп - той ще отвори всички врати пред него. Русия е пълна с мераклии за бизнес с Америка - руски държавни предприятия ще влязат в бизнес с Америка. И до две-три седмици очакваме този процес да намери формата си, ще се институционализира.

- И ще стане необратим този процес, което ще начертае новата картина на света.

- Да. Това се случва пред очите ни. Никой няма да спре влака, за да дотича Бойко да се хване за последния вагон. Последният влак ще отпътува най-много до три седмици. Защото преговорите си имат вече темпове, двете страни са се разбрали кога, къде за какво ще говорят. До три седмици Борисов ще изпусне всички влакове. Ще остане на перона с куфарче без влакове. Както казах, големите геополитически ветрове духат от Москва, Вашингтон и Пекин в една посока и който ги усети, ще бъде победител. Боя се, че Борисов няма да бъде сред тях, ако продължи да действа по този начин както досега.

- Ако Борисов изпусне този влак, какво го чака?

- Ще бъде на разположение на своите противници, които тогава ще изпълзят от дупките, и той вече няма да има защита, няма да има геополитически ветрове, които да духат в неговите платна.

Но, подчертавам, Борисов все още има малко време да свърши това, което трябва.

Турската игра с новите имперски карти

Или какво се крие зад комшийската картографическа психоза и как нашенската медийна бухалка Фактчек.бг се превърна в адвокат на президента Ердоган?

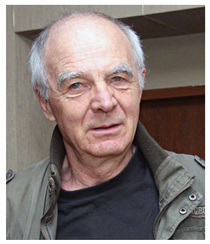

Борис ДАНКОВ

В началото на 2009 г. в САЩ известният американски политолог и анализатор **Джордж Фридман** издава своята книга *„Следващите 100 години" ("The Next 100 Years")*, която за броени месеци става световен бестселър. Самият Фридман като създател на небезизвестната частна разузнавателна и аналитична компания *„Стратфор"* (1996 г.) в своето нашумяло съчинение си поставя за цел да направи хипотетична прогноза за развитието на света през следващите 100 години. Чиста случайност е, че излизането на книгата съвпада с президентския мандат на **Барак Обама**. Не са обаче никаква случайност усилията на чернокожия лидер *„да спечели Турция"* за стратегическите интереси на САЩ. Още повече след като нейното *„непослушание" и „завой към Русия"* обхващат и неговия мандат. Обама предлага на Турция ходатайството на САЩ за членство в ЕС. Не пропуска да поласкае турците, че са заели *„своето място в Западния свят"*...

Джордж Фридман, авторът на бестселъра „Следващите 100 години", който с прогнозите си за Турция през 2050 г. „подава топката" на турските неоосманисти за техните картографски „упражнения".

ТЪЙ КАЗА ДЖОРДЖ ФРИДМАН

Едва ли е случаен и фактът, че в своя бестселър **Джордж Фридман** извежда Турция като *„новата сила"* на 21 век, очертавайки *„разпада на Русия"*. В своите смели прогнози за нашата южна съседка Фридман предвещава, че тя *„окончателно ще изтласка европейските сили от Балканите"*, като навлезе навътре в тях и дори *„ще притесни не на шега"* Италия. В качеството си на *„водеща мюсюлманска държава"* ще стигне *„отвъд Червено море"*, а в съюз с Япония ще се утвърди като *„космическа сила"*. Вече в средата на 21 век Турция *„ще навлезе дълбоко в сърцето на Европа и Балканите"*, където интересите й ще се сблъскат с другия голям регионален играч - Полша. Ще се превърне още в кошмар за Индия и Израел, дори са хегемона САЩ. В подкрепа на своята *„авангардна"* прогноза американският геополитик футурист публикува политическа карта на предположение, че по случая *„вече се води разследване"*. Между другото - да припомним само, че по онова време външен министър на Турция е авторът на бестселъра *„Стратегическа дълбочина"* **Ахмет Давутоглу**, влюбен в *„колоритността"* на Османската империя, който пак тогава вече чертае първите нови карти на бъдещата турска държава. У нас този *„комшийски прецедент"* с учебните помагала е бил *„забелязан"* единствено от **Българското национално радио** с кратка дописка на неговия тогавашен кореспондент **Нихал Йозерган**.

Иначе в съседна Турция и до ден днешен продължава *„раздвоението" сред „патриотичната"* мюсюлманска общественост дали *„картата на Фридман"* е дело на неговата компания *„Стратфор"*, или на някогашното ЦРУ. В края на краищата турските фактчекъри през 2022 г. вече *„доказват"*, че *„по-коректно"* е тя да принадлежи на Фридман, отколкото на ЦРУ, което не променя кой знае колко нещата.

Няколко месеца преди това (17.4.2009 г.) този път *„неизвестен автор"* е пуснал в обръщение из интернет *„медиен проект"* с карта на *„голяма Турция"*, към която България е *„прикачена"* изцяло. Върху графичното творение се мъдри ксенофобски надпис, който гласи: *„Картата е начертана така в сърцето, че арменци и гърци да бъдат изтрити от нея"*. Иначе за това *„недоразумение"* и досега не е известна някаква каквато и да е *„реакция"* от българска страна.

Карта на Фридман с хипотетичното влияние на Турция през 50-те години на 21 век, което може би днешните геополитически стратези на Ердоган схващат като... граници на новата империя.

По-късно, въпросната карта е била дело на неизвестни турски националисти, но дори и така да е, този скандал не омаловажава царящата оттогава, че и до ден днешен в Турция игра на имперски карти и неоосманистка психоза.

Карта на велика Турция, която от 2009 г. се разпространява *„погрешно"* в турските училища.

МАРИН РАЙКОВ БИЛ ОМЕРЗЕН

Само четири години по-късно два от големите турски вестници *„Миллиет"* и *„Хюриет"* публикуват своя карта на *„голяма Турция"*, на която **цяла Югоизточна България** е *„отрязана"* на север с Варна, а на тогавашния министър на националната отбрана Хулуси Акар, в която е представена *„велика Турция"*. В нея **от България** е отрязана югоизточната й част с Кърджали, а на север - с Варна. **От Гърция** е *„включена"* североизточната й част със Солун; Северна Сирия и Ирак. Към мечтаната нова империя е бил прикачен надпис: *„Не гледаме към ничия чужда земя. Ще си върнем само това, което си е наше…"* Както се изяснява по-късно, въпросната карта е била дело на турски националисти, но дори и така да е, този скандал не омаловажава царящата оттогава, че и до ден днешен в Турция игра на имперски карти и неоосманистка психоза.

ПРОКЛЯТИЕТО НА... КАРТОГРАФИЯТА

Голяма доза просветление към тази картографска хистерия в нашата южна съседка хвърля публикацията на известния журналист и анализатор **Ник Данфорт**. В популярното списание *„Форин полиси" (23.10.2016)* със своята публикация *„Нови карти на Турция възраждат Османската империя" той разгадава „агресивния национализъм на Ердоган"*, който се излива върху границите на южната ни съседка. Според Данфорт националистическото *„вдъхновение"* на анкарския лидер идва от Националния пакт на Турция, подписан през 1920 г. след поражението на Османската империя през Първата световна война. Именно *„вратичките"* в този документ дават основание на Ердоган да го използва, за да ревизира границите на днешната турска държава. Като публикува една от „новите карти" на Турция Ник Данфорт отбелязва как покрай спиралата на агресивната политика и действията на Ердоган *„проправителствените медии"* в страната са показали *„нов интерес към поредицата от неточни, дори грубо начертани карти на Турция, с нови и подобрени граници"*. Бихме добавили - не само медиите, защото, както ще се окаже по-късно, от това *„занятие"* (за преначертаване границите на страната) са обсебени не само журналисти, но и депутати, образователни чиновници, че даже и... екстрасенси.

СЛУЧАЯТ МЕТИН КЮЛЮНК

През 2020 г. у нас нашумя случаят с приближения на Ердоган депутат от **Партията на справедливостта и развитието Метин Кюлюнк**. Негова милост тогава (26.8.2020 г.) публикува в Инстаграм и Туитър карта на велика Турция, към която бе прикачена кажи речи половина България, цяла Армения, част от северна Гърция, от Грузия и Ирак. Тогава от нашето външно министерство заявиха, че са *„започнали проверка по случая"*, която може би продължава и до днес. Малко по-късно (1.9.2020 г.) **Кюлюнк** в уточнение за нашенска медия обяснява , че това е архивна турска карта *„от преди 100 години"*, като по този начин замазва скандала с внушението, че Турция *„няма претенции към ничии територии"*.

Медиен проект от анонимен автор с карта на нова Турция, включваща България, публикувана в интернет на 17.04.2009 г.

Разбира се, това „уточнение" не е попречило на Метин Кюлюнк да публикува отново въпросната архивна карта в Туитър (https://x.com/mkulunk/status/1369940826713972740, 11.3.2021 г.) с пояснение, че *„тази територия е цялата ни родина"*. Въпросната карта на *„велика Турция"*, пак в Туитър (22.10.2024 г.), Кюлюнк е качил - този път като сателитна снимка, с енигматичния текст, че *„Оттук нататък нищо няма да е както преди 7 октомври 2023 г., нито пък каквото е било преди 21 октомври 2024 г."*, вероятно имайки предвид някои събития от турската мартирология. На 7 октомври 1571 г. е била битката на Османската империя срещу кръстоносците, а на 7.10.2023 г. започват атентатите на Хамас срещу Израел. Разбира се, само Кюлюнк може да каже какво по-точно е имал предвид, но по-важно е *че „архивната карта"* вече е запечатана като сателитна снимка. Иначе надъханият турски *„патриот"* продължава да държи в своя офис на видно място въпросната карта, за да подхранва своите родолюбиви чувства към... *„цялата родина"*. Докато нашите управници продължават да не забелязват и омаловажават тези турски *„изкушения на сърцето"*, идващи от южната ни съседка.

Депутатът от партията на Ердоган Метин Кюлюнк в своя офис под мъдрия поглед на своя лидер и бившите турски султани от картината на стената, а вляво от него - картата на голяма Турция. Снимка: Туитър.

СЪЗДНАТАТА МЕЧТА - ВЕЛИК ТУРАН

Вече **Кошкун Фаик Кавала** не като *„частно лице"*, а като ръководител на Турския световен изследователски център към Турския институт-21 век е публикувал в сайта на въпросния институт (28.9.2023 г.) карта на мечтания от всички пантюркисти и неоосманисти митичен велик Туран (https://21yyte.org/tr/component/k2/artik-hayal-degi-l-turk-bi-rli-gi-ni-n-hedefleri-ve-onundeki-engeller). Младият (р.1986 г.) и вещ познавач на османското минало, на ислямската история, култура и изкуство, на западната, руската и китайската цивилизация е автор на проекта **за създаване от Турция и средноазиатските тюркски държави на Турски съюз, който по-късно да прерасне в Турска конфедерация - ядро на бъдещата мюсюлманска империя**. **Като избира за прототип на своя проект Европейския съюз**, Кавала разиграва подробен сценарий, който предвижда Баку да стане столица на бъдещата мегадържава с мощна икономическа, военна и културна структура, която да стигне и надмине... Османската империя.

Картата на Кавала включва **всички тюркски мюсюлмански държави и Турция, чиято територия, кой знае защо**, е *„отхапала"* ... Югоизточна България. Откъде идва тази геополитическа *„подробност"* в картографските *„познания"* на Кавала, можем да разберем, като се върнем малко по-назад във времето и проследим кой е *„пошушнал"* на младия политически стратег да разшири в своята карта територията на лелеяния от него велик Туран с част от нашето отечество.

ЕРДОГАН И БАХЧЕЛИ ПОЗИРАТ ЗА СНИМКА

На 17 ноември 2021 г. **Реджеп Тайип Ердоган** устройва в своята новопостроена резиденция в анкарския квартал Бештепе специален прием на съдружника си в управлението на държавата и лидер на Партията на националистическото движение **Девлет Бахчели**. Срещата на двамата начални-ци на Турция става в личния офис на Ердоган, който по мнението на някои турски журналисти е... реплика на овалния кабинет в Белия дом. Самият „ *купон"* на големите турски лидери е *„затворен"* за медиите. До него имат достъп само някои *„избрани"* фоторепортери, които трябва да запечатат *„историческия момент"* , по време на който **Бахчели подарява на своя близък приятел карта на тъй наречения** *„турски свят"*, изработена лично от съдружника за президента. Оказва се, че в тази карта-подарък покрай Турция са събрани на едно място не само *„независимите тюркски държави"*от Централна Азия - **Азербайджан, Туркменистан, Узбекистан, Казахстан, Киргизстан и Таджикистан**, но са *„прибавени"* всички региони на **Алтай и Якутия от Русия**, както и уйгурският автономен район **Синдзян в Китай**. Не е *„забравен"* и **Балканският полуостров, включително с нашето мило Отечество.**

На тази *„дискретна"* новина почти веднага **реагира Русия**. Според турските медии тя е предизвикала смут сред *„шовинистичните"* руски политици и медии. Все пак случаят е коментиран сравнително въздържано от говорителя на руския президент **Дмитрий Песков**. Докато старши изследователят от Института за световна икономика и международни отношения към Руската академия на науките **Виктор Надеин-Раевски** смята, *че „Това не е нищо ново. То може да се види във всеки турски учебник. Децата се учат от училище, че това е свят, населен само с турци, което може да се разглежда като претенция върху руската територия"*. Своето възмущение срещу *„провокативната карта"* на тъй наречения *„турски свят"* на Ердоган не закъснява да изрази и **Гърция.** Само нашата заспала дипломация не отронва и дума по този повод. А иначе единствено информационният сайт *„ Informiran.net "* изригва с лаконичното заглавие: *„Наглост! Ердоган показа карта на Тюркския свят с цяла България и половин Русия вътре"*. Все пак и това е нещо - ще каже някой от нашите отдавна примирени с *„турското присъствие"* български души. Нещо, нали?...

Карта на голяма Турция с половин България, публикувана на 24.04.2013 г. във вестниците „Миллиет" и „Хюриет".

* * *

На стр. 8

От стр. 7

Турската игра с новите имперски карти

Тези дни (11.2.2025 г.) прословутата нашенска платформа за *„достоверност"* на фактите и събитията *„Фактчекбеге"* публикува факсимиле от кадър на частната турска телевизия Beyaz TV, в който писателят езотерик Енгин Авджъ преди три години (17.9.2022 г.) представя своята карта на...*„велика Турция"*. Тя обхваща не само днешната й територия, но и цяла Армения, част от Ирак, Северна Сирия и Кипър. Не на последно място - почти цяла Южна България с Пловдив, Кърджали и Бургас. От Гърция пък кажи-речи е включена цяла Егейска Македония със Солун и източните острови от територията на страната. Самият Авджъ твърди, че картата е *„изтекла"* от доклад на RAND и в предаване на водещата телевизия показва как ще изглежда Турция през... 2025 година. След като хвърля няколко свои геополитически *"прогнози"* и заключава, че *„Северна Сирия и част от Ирак стават наши"*, Енгин Авджъ допълва, че също *„Солун и Кърджали ще бъдат наши"*, като накрая тайнствено уверява зрителите, че... има свой *„човек, който ще направи този важен ход"*.

„Новината" за картата с тази „прогноза" почти веднага тогава е публикувана в някои турски медии (*„Йени Акът"* и *„Ел-Азиз"*), а в гръцката преса е отбелязана с остри критични публикации. У нас скандалната карта бе *„подмината"* с няколко реда, колкото да бъде запазен етикетът на пословичния комшулук.

Кошкун Фаик Кавала, автор на проекта и картата на Велик Туран.

Картата на Велик Туран, обхващаща тюркските държави и ... стъпила на Балканите.

ПРОСЛЕДЕНО И... ПРОВЕРЕНО?

Но защо с давност от толкова години *„експертите"* по дезинформация от *„Фактчекбеге"* са се захванали да *„опровергават"* случая със скандалната турска карта? Ами защото в социалните мрежи се било разпространявало *„неправилното"* твърдение, че тя очертава *„предстояща експанзия на Турция през 2025 г."*

Авторката на *„опровержението"* **Силвия Христова** (https://factcheck.bg/tazi-karta-ne-pokazva-namereniya-na-turciya-za-teritorialna-ekspanziya-prez-2025-g/) след като проследява споменатите вече факти, стига до основния си извод, че картата на Авджъ е с *„неясен произход"*. Поради тази причина тя смята, че *„ не може да бъде разглеждана като илюстрация на действителни намерения за териториална експанзия на Турция"*. Е, не може. Разбира се, че не може. Ние не знаем обаче по каква карта аскерът на Ердоган е осъществил своите *„действителни намерения"* при последната война в Близкия изток, за да окупира *„Северна Сирия и част от Ирак"*. Но факт ли е, че турският аскер вече е там . Факт, фактчек... Едно на нула за Авджъ.

НЕООСМАНИЗМ И... ИНФАНТИЛИЗЪМ

И тука вече в *„експертните"* аргументи на авторката настава такъв инфантилен изблик, който може да смае дори самия Енгин Авджъ. Териториалните амбиции на Турция не били нови. Добър ден! И те се свързвали с *„понятието неоосманизъм - политическа идеология"* , която се свеждала до... *„почит на османското минало на Турция" и подкрепяща „политическата активност на страната (сиреч пак на Турция - бел. моя) в регионите, които някога са били част от Османската империя"*. Добре щеше да е, ако неоосманизмът се свеждаше само до измислената от инфантилната авторка *„почит"*. Според нея този *„наратив"* (сиреч разказ - бел. моя) намирал *„отражение и в международен план"*. Оттам идвали *„притесненията"* и на България от *„хипотетичния стремеж на днешна Турция към възстановяване границите на Османската империя"*. Де този стремеж да беше само хипотетичен!?...

Тези *„притеснения"* се засилвали от *„военната намеса"* на Анкара в Сирия и Либия. И тук вече се появява *„железният"* аргумент на фактчекърката Христова срещу споменатите *„притеснения"*. Турция била обяснявала действията си с *„нуждата от гарантиране на националната сигурност и икономическите си интереси, а не с амбиции за възстановяване на империята чрез военна експанзия"*. Вярно било, че турските власти често *използвали „препратки(!) към османското минало"*, като то се възхвалявало и романтизирало, което *„спомагало за формирането и укрепването на националното самосъзнание"* на турците.

Е, възможно било да се разпространяват всевъзможни прогнози, които обещават *„възвръщане на някогашното величие на страната"*. Но след като те *„идват от частни лица и медии"* и не отразяват официалната държавна политика на Турция , всичко е ОК!

Накрая: проследено и проверено от Фактчек.беге с *„експертното"* заключение на авторката: *„Твърдението, че карта, показана в турско телевизионно предаване, свидетелства за намеренията на Турция да разшири границите си, е неварно и спекулативно. Картата е показана от частно лице в развлекателно предаване и не отразява официалните намерения на Турция."*

БЪЛГАРИЯ: ДИБИДЮС ЧАСТ ОТ ВЕЛИКА ТУРЦИЯ

Ако трябва да бъдем по-конкретни, скандалният клип с **картата на Енгин Авджъ се разпространява не само в социалните мрежи, но и в множество клипове Тик-ток, някои от които са допълнени с портрети на Ердоган.** На един от тях(https://www.tiktok.com/@zeki.1071/video/7143322406822677761

към картата на *„велика Турция"* **е прикачено и нашето мило Отечество дибидюс с неговата столица София.** Към този клип само от края на миналата 2024 г. има стотици коментари, които са показателни за шовинистичната психоза сред турските интернет потребители. Ето и съдържанието на някои от *„патриотичните"* им откровения: **Рамис Саваш:** Дай Боже границите ни да се разширят, велик е Аллах. 2024-11-17; Ser***Xan666: Арменската територия принадлежи на Азербайджан 2024-11-18; **Исмаил Озкьой:** Ще стане, ще стане, дай Боже, 2024-11-16; **Назир Сентюрк:** Всички тези земи са наши, 2024-11-29; **Сахин Кадини:** Ще си върнем загубените от османците земи, но не с издигане на паметници, а с бой. 2024-12-12...

Няма да е пресилено ако се каже, че *„частното лице"* **Енгин Авджъ** вече е придобило в Турция шеметна популярност със своите *„сондажи и прогнози"*. В Тик-ток профила (https://www.tiktok.com/@enginavciofficiall) на писателя *„екстрасенс"* могат да се видят и чуят какви ли не негови предсказания - особено *след „сбъдването" на „пророчеството"* му за завладяването от Турция на Северна Сирия и част от Ирак. Той *„врачува"* за войната на **Израел в Газа**; за битката в **Украйна**; за курса на долара и еврото; за преговорите в Риад ... В постерите на *„медиума"* до неговия образ почти неизменно присъства образът на *„вожда"* Ердоган и други турски политически персони.

Е, да, може би екстрасенсът Авджъ не изразява *„официалната турска позиция"*, но не е ли истина, че със своите *„езотерични"* сеанси той подклажда шовинистичната психоза в Турция. Иначе режимът на Ердоган с въпросните хипотетични карти на своята бъдеща империя вече десетилетия наред **води срещу България една необявена психологическа война**, която дотук не е получила ясен отговор от наша страна. Вместо това срещу тези лустросани по американски азиатски хитрини и дервишки баяния на новите шамани от съседна Турция **ние излизаме с васално хленчене и писане на инфантилни глупости. Докога?!?!**

Девлет Бахчели връчва на политическия си съдружник Реджеп Тайип Ердоган, изработената от него карта на така наречения „турски свят".

Световен ред, основан на правила – остатъчни мозаечни парчета

Александър ГОЧЕВ

Либералната хегемония някога наистина беше рационална стратегия, основана на три добре известни теории: **икономическа взаимозависимост, демократичен мир и либерални институции**, което е и технологична рецепта за установяване на хегемония чрез разпространяването на демокрацията по целия свят. Според мантрата, че ако всяка страна е демократична, то не може да има както междудържавни военни конфликти, така и широкомащабни нарушения на човешките права по простата причина, че икономически проспериращи страни няма да жертват интересите си в една война. **Според проф. Джон Миършаймър това е една рационална идеология.**

През юни 1994 г., след сериозен дебат, **Клинтън реши да подкрепи разширяването на НАТО на изток**. По това време имаше много реалисти, например като **Джордж Кенан**, които вярваха, че това ще се превърне в истинска катастрофа, тъй като Русия няма да толерира подобни действия в дългосрочен план.

Разширяването на НАТО е силовата компонента на либералната хегемония с основна идея трансформирането на Източна Европа в огромна обща демократична зона чрез експорт на цветни революции. В крайна сметка **неолиберална експанзия доведе до сегашната ситуация в Украйна**, която несъмнено се очертава да бъде катастрофална и за НАТО, и за европейците, и за американците.

За Китай изграждането на собствена военна сила е критично, защото това е най-добрият начин за оцеляване в рамките на една международна система. Китай, преживял национално унижение в своята история, няма начин да допусне отново да изглежда слаб. Още, ако Китай успее да забогатее, ще може да трансформира икономическата си мощ във военна и ще стане доминиращата сила в Азия.

Въпреки че САЩ са от другата страна на Тихия океан, те не могат да допуснат Китай да доминира военно и икономически в Азия, което застрашава не само на позицията на САЩ като главен световен военно-политически и икономически фактор, но и прави невъзможно справянето с опасността от колапс на американската икономика ако не се вземат спешни мерки.

В сравнение, **Русия няма както човешки ресурси така и икономическа мощ за да бъде конкурент на САЩ. Днешна Русия не е това, което беше Съветският съюз**, но това не пречи на Запада да се страхува от възраждането му в някаква друга форма. Путин е сравняван с Хитлер по необходимост, в унисон с пропагандната идея, че Русия има за цел да завладее първо Украйна, после страните от бившия Варшавски договор, след което идва ред на Западна Европа. Такава една реторика има изключително пропагандна цел, тъй като е пределно ясно на всички, че военен конфликт между големите веднага би прераснал в ядрен, в който не може да има победител.

Ето защо **САЩ са в компликираната ситуация да засилят силовата компонента на икономическата война с Китай** (силово завладяване на китайските пазари в Югоизточна Азия) като единствена възможност да възстановят икономиката си, но без да предизвикат ядрен конфликт.

Американското влияние в Близкия изток е силно и отрицателно повлияно от практически безусловната подкрепа на Израел в продължение на десетилетия. **Професор Джон Миършаймър и колегата му Стивън Уолт** в книгата *„Израелското лоби и външната политика на САЩ"* дават кратко и ясно обяснение: Тел Авив е успял да инвестира най-успешно в създаването на лобистки структури във Вашингтон, съответно, на американските политици е пределно ясно, че даже само говорят срещу Израел е много опасно от кариерна гледна точка.

I.1 Идеологически промени

Либералните НПО-та са в криза – следствие от замразяване финансирането на USAID от Тръмп

Целта на Тръмп е да реорганизира USAID така, че да отговаря на консервативния дневен ред на неговата администрация. Причината за това, по собствените му думи е, че агенцията *"е управлявана от група радикални лунатици, които трябва да бъдат разкарани"*, в унисон с **Илон Мъск**, който направо нарече USAID *„престъпна организация"* с предложението, че *„вече е време да изчезне"*.

Едно друго изявление на **Мъск** относно *"Гласът на Америка"* и *"Радио Свобода"* е, че поглъщат милиарди долари, а никой вече не ги слуша, тъй като са рупори на обезумели левичари-либерасти, т. е. крайно време е да им затворят устата, включително и на т. нар. *"независими"* европейски журналисти от периода преди Интернет.

През периода 2022-2024 USAID е изплатила близо **120 милиарда долара в световен мащаб. Най-големият бенефициент е била Украйна**, която получава над 32 милиарда долара, финансирайки всичко - от правителствени операции до 90% от медиите в страната. **Молдова** беше друг голям получател, където USAID финансира проекти за енергийна независимост и медии, съгласувани с правителството.

Само през 2024 г. USAID финансира проекти свързани с гражданските общества в **Грузия** (40 милиона долара), в **Армения** (20 милиона долара) и в **Белорусия** (11 милиона долара). Дори след официалното прекратяване на дейността си в Русия през 2012 г., USAID даде 60 милиона долара за 11 програми през 2025-2026 г., финансирайки инициативите *„Укрепване на местното управление в Северен Кавказ"* и *„Нови медии"*.

Днес медиите на неправителствени организации и правозащитни групи с либерален уклон са пълни с публикации за финансови проблеми. Някои пледират за публични дарения, други са принудени да правят бюджетни съкращения, включително уволнения.

I.2 Зелената катастрофа

Гигантите от Уолстрийт масово напускат зеления дневен ред.

Това е присъда за зелената климатична идея в сегашната й форма с хипертрофирани и неосъществими изисквания, противоречащи на здравия разум и до голяма степен на закона за запазване на енергията, като последното се маскира с удобни счетоводни гимнастики.

Според колумниста на Bloomberg **Хавиер Блас** най-големите банки в света напускат **Net-Zero Banking Alliance** – коалицията, която обединяваше финансови институции за подпомагане на зеления преход. Сред тях са *Morgan Stanley, Citigroup Inc., Bank of America, Goldman Sachs Group и Wells Fargo,* които обявиха своето оттегляне в края на 2023 и началото на 2024 г.

Тези проекти, често с нереалистични обещания, донесоха значителни **загуби за банките** и подкопаха дългосрочната им репутация. Вместо това, големите играчи на финансовия пазар отново насочват вниманието си към традиционния енергиен сектор, като акцентът остава върху подобряването на неговата екологична отговорност.

Спукването на неимоверно надутия *„зелен балон"* разкрива необходимостта от по-реалистичен и прагматичен подход към екологичните проблеми. Вместо утопични обещания, акцентът се измества към практични решения, съчетаващи екологичност с икономическа ефективност.

САЩ

Въпреки мирното предаване на властта от страна на демократите **вторият мандат на Тръмп ще остане изпълнен с напрежение**. Рискът от покушения срещу живота му не може да се изключи. Външната политика на Тръмп, макар и по-малко идеологизирана от тази на Байдън, ще се фокусира върху прагматични цели. Той ще се опита да реализира следното:

- Запазване на НАТО при условието за по-големи финансови вноски от страна на европейските членове.

- Прехвърляне на голяма част от финансовата отговорност за Украйна върху ЕС.

- Засилване на икономическия натиск върху Китай с цел да се наложат неблагоприятни за него търговски сделки.

Тръмп ще укрепи още повече съюзническите връзки с Израел, подкрепяйки конфронтацията му с Иран. Техеран, вече отслабен, ще бъде изправен пред неизгодни условия за ядрена сделка, като евентуален отказ може да предизвика американски военни удари по ирански ядрени съоръжения.

Подготвяната среща на **Тръмп с Путин** и общите усилия за прекратяване на войната в Украйна тази година са сигнал за нова прагматична фаза в отношенията между САЩ и Русия. Приоритетна стратегия на Тръмп ще **бъде глобалното господство на Америка, прехвърляйки тежестта на американски ангажименти върху съюзници и партньори, често в тяхна вреда. Конфронтацията САЩ-Русия ще остане дълбока и трайна.**

II.1. САЩ – икономически проблеми

Американската част от световната икономика веднага след Втората световна война (1944 г., Бретън-Уудското съглашение) е била 52%. По време на първия мандат на Тръмп тази част беше 20%, а през декември 2024, по данни на МВФ и Световната банка, е вече под 15. При положение че се допусне спадане до 10%, то това ще доведе до **колапс на американската икономика**. Нещо трябва да се направи, а Тръмп няма формулирана програма. Има идея **да се отнемат от Китай пазарите на Югоизточна Азия**, за да се продават там относително доста по-скъпите и високотехнологични американски стоки (измествайки по-евтините китайски такива). От букварите по икономика се знае, че всякакво наливане на финанси в промишлеността без осигурени пазари за нейните стоки е рецепта за провал, както вече беше проверено наскоро в САЩ – парите за производство на снаряди за Украйна се отклоняваха от самите банкери към борсата на ценни книжа, където печалбата е над 20% в сравнение с 4-5% от промишлеността.

На стр. 10

ДИСЦИПЛИНА И ДЕМОКРАЦИЯ

Проф. Орлин ЗАГОРОВ

Добре известно е, че дисциплината е най-висша организация на човешкия дух. Тя е израз на насочеността на човешките добродетели, един от главните критерии за духовната извисеност на личността, концентрирана огромна духовна енергия, проява на социална зрялост.

Дисциплината е мерило за целостта на личността, на нейната нравствена, интелектуална и духовна устойчивост. Затова отделните й форми не могат да бъдат разглеждани и анализирани една без друга, извън съвкупността им в тяхното органично единство.

В този смисъл вярата в способността на човека за дисциплина на духа е вяра и в самия живот, в неговия смисъл. Това е въпрос на вяра в силата на възпитанието и изграждането на разумна структура на добродетелите на човека.

Дисциплината е организиращото начало. Тя е доказателство за конструктивните сили, които човек носи в себе си. Дисциплината в същото време е и механизъм за изграждане на нови качества, нова структура на добродетелите и нова ценностна насоченост на личността. Тя е съвкупност от действия и израз на определено състояние на общественото съзнание, на неговата организираност и насоченост, чрез които се осъществява смисълът и съдържанието на извисената нравственост. **Като вътрешна организираност на човешките добродетели дисциплината е отношение не само към другите, но и към самия себе си.**

Противниците на тезата, че възпитанието в системата на образованието е механизъм за общ контрол върху мислите и действията на личността, външен израз на желанието на колектива да застави личността да мисли и действа по определен начин и т. н., **правят опит да оправдават неолиберална концепция за несъвместимостта на правата и свободите на индивида с принципа за съчетаването на свободата с отговорността, на правата с обществената солидарност**. Съвсем ясно е, че тук се смесват *„дисциплината на страха"*, *„дисциплината на глада"*, *„дисциплината на насилието"* със съзнателната организираност на духа чрез придаване на определена насоченост на човешките мисли, намерения и действия. **Силата на дисциплината е в нейната доброволност, свобода, съзнателност и висока социална активност.** Тя е организация на човешките добродетели, превърнала се във вътрешна нагласа и убеждение, в потребност на духа. Тя е съвкупност от добродетели, които от външни правила и норми, отразяващи волята на колектива (племето, рода, етноса, нацията, класата, вероизповеданието, държавата и т. н.), осъществявани в поведението и мислите на отделните индивиди и групи, се превръщат в осъзната необходимост и вътрешна потребност на самата личност.

Дисциплината не е само израз на съвършена вътрешна организация на човешките добродетели, но и важен фактор за по-нататъшното развитие, за формиране на нови качества на личността. Тя закалява характера на човека, обогатява неговата духовност. Силните характери, трайната воля за самоутвърждаване са в основата на творчеството, деловитостта, организираността и насочеността на мислите и действията. **Характерът се кове в потока на живота. Дисциплината е висш израз на самообладанието на човека, победа на човека над самия себе си. В този смисъл дисциплината укрепва и волята.** Тя придава организираност и насоченост на волята. Както е известно, волята най-добре се разкрива в преодоляването на вътрешните трудности. Тя учи хората към постоянство и последователност.

Като синтез на най-възвишените човешки добродетели **дисциплината представлява състояние на човешкия дух**, което превръща героизма и подвига, дълга и себеотрицанието, всеотдайността и високата жизнена активност в свои неотменни качества, творчеството в главно измерение на своето достойнство. Дисциплината е организирана човешка воля, насочена към активно действие. В света на действието волята е сила, а твърдата воля – победа. **Този, който не знае да прибавя воля към силата, няма никаква сила, казват мъдреците.**

Труд–Огън–Реч – ето силите, помогнали на човека да създава културата – втората си природа. Дисциплината има като първостепенно призвание да превърне труда в закон на живота. При това трудът само в смисъл на постоянна, неизменна вътрешна потребност и само превръщайки се в основен закон на живота, облагородява човека, освобождава го от главните пороци, които се появяват винаги и всякога, където и когато трудът е оставил мястото си на скуката, отчуждението, апатията. Но трудът винаги предполага сила на волята, дисциплина на определени добродетели, които правят човека способен на труд.

Дисциплината има смисъл и силата й расте, когато като нейни стимули служат **благородни намерения, помисли и дела.** Това предполага определено състояние на духа, превръщането на дисциплината в постоянно качество на характера. **Всяка друга проява на дисциплината по-скоро е дресировка**, насилствено наложена форма на поведение, рефлекси, изработени под властта на насилието. Такава дисциплина обикновено е свързана с умението на личността да се подчинява, да се пригажда към изискванията на чужда воля, потискайки собствените си вътрешни пориви.

Дисциплината като висша ценност е самовъзпитание, установяване на *„властта на разума над стихията на нагона, силата на човешката любов да възтържествува над егоцентризма, над личната безотговорност и алчност. Това е силата, която осигурява „превъзмогването на капризната изява на емоциите, за да не се помрачава достойнството на човека"*.

Въпросът за критериите на дисциплината е неизяснена страна от нейното изследване. **Има ли обективни критерии и кои са те?** Кое дава днес основание на учителите да оценяват поведението, т. е. дисциплината на един или друг ученик като *„отлично"*. Не е ли това в повечето случаи оценка за покорността и смиреността на ученика, за неговия конформизъм, за способността му да се движи в рамките, ограниченията, наложени от волята на учителите, узаконени чрез правилници и инструкции? В тези случаи съвсем очевидно се пренебрегва истината, че важно условие за наличието на дисциплина е да почувстваш и свободно да изразяваш трепета на откритието във всяко свое начинание, да пробуждаш у себе си не само колосални организаторски и творчески способности, но и да разкриваш невиждани запаси от човечност, жизненост, жажда за пълна справедливост, честност, душевна топлота и сърдечност. Нали именно това прави хората равни пред отговорността за съдбата на колектива, класата, нацията и родината, придавайки на живота повече разумност, повишавайки качеството на живота, като го обогатява непрекъснато с повече изящество, смисъл, човечност, радост и възможности за вътрешния разцвет на човешката душевност и богатството на неговата човечност.

Привържениците на тезата, че образованието трябва да обучава, а не да възпитава, пренебрегват мъдростта на хилядолетията. Те премълчават и истината, че не е достатъчно да трупаме знания, информация и нови технологични нововъведения. Нужно е да се постигне хармонично единство между мощта на интелекта, опредметена в машините, и благородството на духа, между познанието и мъдростта, между науката и морала, между културата и цивилизоваността.

Установено е, че количеството познания се удвоява на всеки 7–10 години. Науката е пред прага на ново откритие – да идентифицира гените на интелигентността. Учените вярват, че след 2015 година компютрите ще надминат по интелект хората. Футуролозите ни убеждават, че в близките 20–30 години ще настъпят повече промени, отколкото в цялата досегашна история. Решенията вече не зависят от ресурсите. Това е основата на революционна промяна**. Може би най-революционната промяна, която човек е преживявал някога. Противно на това, темповете на нравствено обновление и духовно извисяване на човечеството като цяло са далеч по-бавни.** Тази истина налага да се осъзнае фундаменталното значение на постановката за необходимостта от разумното използване и справедливото разпределение на плодовете на културата, от една страна, и от друга – на зависимостта на характера на прогреса от тази връзка.

Новата нравствена и интелектуална ситуация в света предполага да се утвърди нова философия на образованието, като все повече се засилва единството между интелигентността и благородството на духа. Това означава да се възпитава не само дисциплинираност на ума, но и на човешките страсти и творчески пориви. **Недисциплинираната интелигентност може да се окаже толкова разрушителна, колкото и поврочността на нравите и поварата на душата.**

За да възтържествува разумът в битката с безумието, породено от покварената на съвременната цивилизация, **човечеството се нуждае от нова духовност, въздигаща хуманизма в единствен критерий на прогреса**, в което човек вижда смисъла на своето битие. Самото осъзнаване на тази фундаментална истина е доказателство, че човекът все още е способен да изпълнява възложената му от еволюцията мисия – **да бъде смисъл на смисъла**. Да подготви човека за тази мисия е главното призвание на образованието, т. е. на училището, което във всички времена се е възприемало като храм на мъдростта и човечността.

Ръководени от това разбиране, в редица държави в бележниците на учениците като елементи (критерии) на дисциплината (примерно поведение) на ученика се посочват: грижа за жизнената среда, взаимодействие и взаимопомощ с другарчетата, уважителни обноски към възрастните, съобразяване с правилата на обществения живот, самостоятелност в решенията и действията, планиране на дейностите, грижливо използване на учебните помагала, умение за работа в колектив, изпълнение на поетите ангажименти, умение за разумно използване на свободното време.

Не е трудно да се забележи, че **дисциплината представлява практическата реализация на демократизацията на личността**. В този смисъл противопоставянето на дисциплината и демокрацията е израз на интелектуална недостатъчност и идеологическа обременост.

Така стигаме до извода, че дисциплината е преди всичко качество на духа, т. е. на цялата същност на човека. Нейните корени са в люлката, в майчините скути, в млякото и въздуха, които поемаме още в първите дни от живота. В своята завършеност дисциплината като качество на личността е доказателство за силата на човешкия дух, което започва с първия плач и завършва с последното издихание. Училището е ковачницата, където духът се закалява, придобивайки формата на дисциплината.

Дисциплината не може да се затвори в рамките на определени дейности и прояви. **Тя е качество на човешкото битие, събирателна категория за изразяване на неговата одухотвореност.** Поради това само хора без силен и организиран дух, слаби и страхливци се обявяват срещу дисциплината изобщо и виждат в нея ограничение на свободата им или даже насилие върху тяхната индивидуалност.

Световен ред, основан на правила – остатъчни мозаечни парчета

От стр. 9

Неолиберална икономическа мантра е, че **парите задължително отиват там, където печалбата е най-голяма** и точка! Второто и по-обобщено правило е следното: **ако искате да направите каквото и да е в икономиката, дайте парите на банкерите**, те знаят най-добре как става това.

Не е тайна, че по време на ковид периода в САЩ бяха напечатани трилиони долари, повечето от които се вляха в американския фондов пазар (спекулации с ценни книжа) и в резултат само за 4 години (2020-2024) капитализацията на 500-те най-големи компании на американския фондов пазар се удвои. Трябва да се подчертае, че през този период икономиката на САЩ не се е удвоила, като **основната задача на Тръмп днес е да предотврати пукването на този огромен фондов балон**.

Подобна технология е оперативна и за неолиберално-контролираната икономика на **Русия**. Там банките не инвестират в промишлеността изобщо. В **промишлеността на Русия се инвестира само чрез държавния бюджет, и то насила (благодарение на войната в Украйна) – никакво промишлено предприятие не може да си посволи да вземе заеми с лихви около 20%, при положение че печалбата в тази област е около 5-6%.**

В резултат, ако през 1945 г. частта на финансовия сектор в цялата икономиката на САЩ е била 5%, то днес тя е вече 70%, като приходите в този сектор са по-големи от тези в реалния сектор. По тази причина всички предприятия от реалния сектор работят на загуба (освен тези на бюджетно финансиране, но там корупцията е много висока). Инвестиции в реалния сектор няма. Ето защо Тръмп повиши данъка върху вносни метали с цел американски метали да се използват в промишлеността, т. е. да се възстанови американската металодобивна индустрия.

Лошото е, че това е една нереализуема мечта поради гореспоменатата причина – ниска печалба от инвестиции в реалния сектор в сравнение с финансовия (борсата). Още, **заводите на** *Ford* и *General Motors (GM)*, които работят с поскъпналите вносни метали, **започват да протестират поради факта, че колите им по необходимост ще имат по-висока цена**. А американците и без това имат вече проблеми с покупателната способност – например компанията «*Макдоналдс*» **започва да затваря част от магазините си**, защото сандвичите им се харчат по-малко (повишени цени плюс пестене от храна в трудни времена; безработица).

Така, неизбежен и ключов проблем за възстановяване на американската икономика е необходимата **замяна на неолиберална финансов модел с нов икономически модел,** който да осигурява появата на добавена стойност – основа на основите на капиталистическата система (Маркс). Условието да се реализира тази добавена стойност е да има търсене на стоката. Замяната на печатания долар с някакви цифрови активи не може да спаси американската икономика от колапс (идея на екипа на Тръмп за ограничаване влиянието на частния Държавен резерв, който печата доларите). В рамките на западната икономическа наука (*Economics*) даже опит за контролен обзор на тази светая светих, Държавния резерв, е еквивалентен на богохулство, да не говорим за сериозна ревизия на работата му.

Задачата със завоюването на китайските пазари може да се реши само силово, като САЩ имат военен капацитет за операция от такъв мащаб, но само за една операция. Т. е., ако военни сили от подобен мащаб се отклонят в други направления, то задачата не може да се реши. **Тук влизат в играта коварните англичани, които забърках сериозни проблеми в Близкия изток с неизбежно американско участие (защитата на Израел е първостепенна задача за всеки американски политик, разчитащ на преизбиране - израелското лоби!!!).**

Днес производството поевтинява поради печатането на долари (заеми за купувачите), което печатане пък повишава инфлацията (днес по-висока от 3%) и обезценява долара. По тези проблеми се пише вече повече от 25 години главно от руски експерти (по политикономия), необучени в рамките на западната неолиберална *Economics* (на *"власт"* там повече от 50 години). Предсказанията на руските експерти неотклонно се потвърждават от практиката от 2003 година до днес (за справка виж **Михаил Хазин** – *"Закат империи доллара и PAX Americana"*).

В САЩ започва постепенно да си пробива път мисълта, че **проблемът не е във финансите, а в икономическия модел,** който не дава възможност да се получи т. нар. добавена стойност (например фабриката взема назаем 1000 долара и произвежда артикул, който има по-голяма стойност от суровините плюс вложения труд).

Така, независимо дали се хареса това или не на САЩ или на Русия, или на Китай, или на ЕС, **световният неолиберален икономически модел ще се променя (това е обективната реалност), като има три основни операционни фактора:** държавни инвестиции (не бюджетни, а такива, свързани с поддържането на държавата), криптовалута (фактор, коментиран от Тръмп) и изкуствен интелект (като инструмент за развитие на бизнеса). Ключов проблем си остава следният: в рамките на какъв икономически модел ще оперират тези три фактора, т. е. при неправилен модел никакви фактори няма да ви спасят. Пример от близкото минало: **компютризация на производството** – чрез него може да се намали броят на машинописките, но ефект върху самото производство имат други фактори.

Следва

Когато яйцето удари камъка...

От стр. 12

Как иначе да обясним реакцията им на решението на американския президент за започне преговори с Русия, да разговаря по телефона с руския президент и открито да заявява недоволство от Украйна. Но американският президент вижда, че войната, в която неговата държава участва, върви към нежелан край, а няма никаква възможност ходът й да бъде променен. И понеже е президент на велика държава, за него е очевидно, че **загубите на САЩ са много повече и по-трудно възстановими – особено загубите на престиж.** Такива са и загубите на Европа, но нейните лидери си въобразяват, че все още са способни да получат компенсация и да заемат отново обичайното за нея място. Обичайното им място вече е другаде и ще се наложи бързо да свикнат с него.

Новите отношения между САЩ и Европа напомнят една народна мъдрост: "*Когато камъкът удари яйцето, тежко на яйцето. Когато яйцето удари камъка, тежко на яйцето*". Да не уточнявам кой е камъкът и кой яйцето. **Европа днес е в подобна абсурдна диалектика.** Тя дотолкова е изгубила своите качества, че дори не е в състояние да съобразява каква е обстановката около нея. Вживяла се е да бъде яйцето, което ще удря по камъка, ала не вижда какво става с нея. Тя си мисли, че САЩ ще се стреснат и ще поискат прошка.

САЩ обаче няма да се стреснат и ще е най-добре яйцето да престане да се бие с камъка.

Европейската глупост се е прилепила и върху Украйна и тя вече е станала напълно неузнаваема. И тя е същото яйце, което удря в изнемога камъка и вярва, че му причинява болка. За САЩ обаче е много по-лесно да пожертва Украйна, отколкото Европа и да се отърси от задължението да спасява неспасяемия. Подтиквана от държавите от Европейския съюз, Украйна продължава да се огласява, че е жертва на *"руската агресия"*, а не на политиката на тези, които я подкрепят и осъждат на гибел. Това твърде много усложнява геополитическия конфликт и прави почти невъзможно Украйна и Европа да излязат от тази война с ненакърнено достойнство и без материални и териториални загуби. Още повече че светът променя своята конфигурация и това дава предимство на други интереси. Може да се предвиди кой ще заеме мястото на привилегированите...

Както личи, **Европа и особено Украйна (а и България)** не съобразяват какво се е случило, накъде вървят международните дела и как се преустройва светът. Това несъобразяване обаче ще им струва скъпо.

В такива исторически моменти за всяка държава и народ е важно колко държавниците и политиците им са разумни, съобразителни, точно оценяващи рисковете. Те трябва да съобразяват за кого ще е по-тежко, ако камъкът удари яйцето или яйцето камъка.

Поне това трябва да знаят. Поне това!

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Александър ГОЧЕВ
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
Акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
Акад. Николай ХАЙТОВ
Ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт", София, ул. "Тинтява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF
Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 60 машинописни знака.
Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 27.2. в 13 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 12 до 15 часа
ISSN 1310-8492

Когато яйцето удари камъка...

Панко АНЧЕВ

Войната в Украйна е световна война. Затова за нея трябва да се говори, като се доизказват изреченията и се уточняват понятията, преди да се формулират оценките и изводите.

Колкото и пропагандата на участниците в тази световна война да се напряга, за да се чува само нейният глас, а всички останали гласове и мнения да се заглушават и скриват, груба грешка е световната война да бъде оценявана едностранно и анализирана като вестникарски спор и кавга между мразещи се и изнервени хора.

Световната война изисква повече усилия и привеждане на повече конкретни причини за нейното започване и поддържане, за хода ѝ и за съотношението на силите. Тя не може да бъде изчерпана като агресия, териториални претенции, икономически амбиции. Ако сведем аргументите си до тези няколко формулировки, значи да обречем събитието на неразбиране, а тогава напразно ще дирим възможности да го доведем до мирен и справедлив завършек.

Световната война винаги е война между великите сили.

Великите сили въвличат на своя страна или обявяват за свои врагове и противници намиращите се в техните зони на влияние или успяват да съблазнят държави, които виждат в съучастието си на страната едната или другата сила бъдеща облага или ревизиране на извършена срещу нея несправедливост.

Тези неща, повтарям, трябва непременно да се имат предвид и **да се анализират внимателно, задълбочено и поне малко от малко добросъвестно, а не пропагандно. Световната война не е шега работа и ако продължи повече от необходимото заради промяната в първоначалното съотношение на силите, може да навреди в почти еднаква степен на всички.** И така да създаде непреодолими трудности в бъдеще на всички.

Най-важната причина, поради която избухва и се води една световна война, е **преразпределението на света или слагане край на този процес при достатъчно проявени и изявени реалности, които доказват, че човечеството е различно, светът е друг, други са лидерите, водещите икономики, армиите, въоръженията.** Дори и стандартите и качеството на живота във великите воюващи държави. **Светът не може да се преразпредели и пренареди по мирен начин.** Може донякъде, но не изцяло и окончателно. Световната война е последното доказателство и крайният аргумент в подкрепа на водещите тези на воюващите държави, заради които е започнала войната.

Винаги идва моментът, в който точните определения са задължителни, а признанията за допуснати грешки или недооценяване принудителни. Иначе последствията ще надхвърлят реалните резултати и ще се очертае напълно различен от предвиждания преди войната свят. Но в крайна сметка всяка велика сила постъпва според истинския мащаб на онова, което е. В такива моменти се вижда кой може да бъде на височината на реалностите и да се постави на точното място вътре в тях. **И кой действително е велика държава и кой сателит или обикновен съюзник.**

Оказа се в тази война, че **двете най-велики държави днес, измежду пряко участващите и направляващите я, са Русия и САЩ!** САЩ вече разбраха в какво са въвлечени и каква трябва да бъде ролята им в конфликта. **Те провокираха войната и ръководеха (най-малкото политически, но не само)**, но поради неадекватната им администрация и нескопосната си пропаганда едва сега осъзнаха своето величие и роля в света. Но видяха, и то отчетливо, че **такава роля вече изпълнява и Русия**. И че ще стане по-лошо, ако не признаят тази реалност и не влязат заедно в нея.

Поведението на западноевропейските велики сили след рязката смяна на поведението на САЩ показа, че **Западът не е повече от възможен сателит, макар че се опитва да демонстрира самочувствие на нещо повече, но не и равнопоставен съюзник.** Ако бяха равностоен съюзник, нямаше да се шокират от рязката промяна, защото би трябвало да познават САЩ и да предвиждат всяка тяхна реакция. Обаче се изненадаха и се държат неадекватно и обидено. **Не осъзнае ли Западът какво се случва и кой кой е днес, САЩ сами ще преминат тънката линия, разделяща миналото от настоящето, и ще го поставят на мястото му. Тогава съюзът им с Русия и Китай ще е съвсем естествен и логичен.**

Западът по-скоро инстинктивно, отколкото с разума разбира (макар и не съвсем), че неговото време изтича и че новите реалности му отреждат позиции, с които той не е свикнал. Поради това и нервничи. А няма лидери от висок клас, за да изработят стратегии за развитие и да проявят адекватно поведение. Те дори са стигнали дотам да си вярват, че САЩ не могат без тях, и затова ги заплашват, че ще скъсат отношенията и ще се откажат да бъдат техни съюзници и партньори. Не е за вярване, че падат толкова низко и стигат толкова далеч, че губят ума и дума и се обричат на провал и неизбежен крах.

На стр. 11

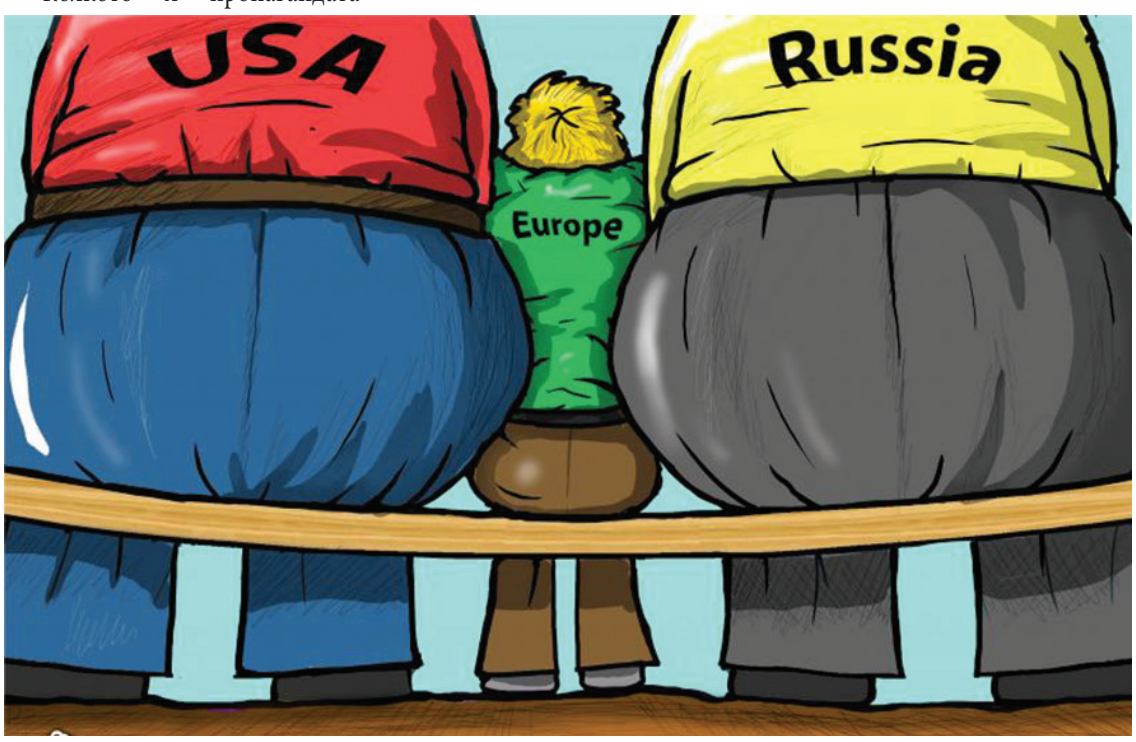

Сърце на съвестта

В памет на Николай Алексеевич Некрасов

Теодор ТРАЯНОВ

Далек под небеса оловни,
където Господ най тъжи,
звънеше нощем дъжд отровен
от мъртви плачущи души!
До тази арфа не тъй лесно
певци допираха ръце -
на нея сложи свойте песни
едно-единствено сърце.

От севера мъглив до Грузия,
от славна Полша през Урал,
то скритом кръсти всички музи
в сълзи на обич и печал!
С речта на съвест всемогъща
то хлопаше на всеки дом,
и тая реч, една и съща,
бе реч на оживял фантом.

"О, докога дори и в гроба,
в окови всякой ще лежи
и ще проклина с робска злоба
теглото, вредом що тежи?
Насищай, робска орисия,
със кръв и сълзи своя век,
но знай, из тъмната Русия
ще дойде новият човек!"

И в оня ден, когато Кремъл
от Бога с гръм бе развенчан,
възкликна цял народ задремал,
за жертва пламенна избран!
А горе, в небеса оловни,
посред лазурни езера,
над арфата на дъжд отровен
звездата коледна се спря.

И звънна в жиците мистични
сърцето на един поет,
вживяно в дните героични
на своя величав завет!
Тогаз, хоругвата прегърнал
на всички нищи, сам Исус
в кандило туй сърце превърна
над храма на Святая Рус.

Сърце на бледния Некрасов,
сърце на обич и печал,
огрявай оня храм прекрасен,
де всякой е насън живял!
Бъди като господна стража
над всяка земна свобода! -
Еднъж човекът нов се ражда
под витлеемската звезда!